

Les properes eleccions municipals probablement no trasbalsaran el mapa municipal català. Potser alguns casos concrets poden modificar lleugerament uns pocs governs municipals. Però malgrat no preveure's grans transformacions del panorama electoral català, sí que es poden confirmar algunes tendències en l'evolució del vot que ja s'han observat en els darrers anys.

Una d'aquestes tendències és que l'anomenat vot d'esquerra s'està diversificant. ERC i ICV han consolidat en els darrers cicles electorals un espai electoral creixent. Així doncs, és previsible que aquestes dues formacions mantinguin la tendència a refermar o ampliar el seu espai polític municipal.

És a dir, que, en les properes eleccions locals, PSC, ERC i ICV entaularan, malgrat les aliances al Govern de la Generalitat de Catalunya i en molts governs municipals, una disputa per esgarrapar el màxim espai electoral.

La lluita a la demarcació de Barcelona. Amb la distribució demogràfica de Catalunya, la lluita principal es produeix a la demarcació de Barcelona, on es concentra més de la meitat de l'electorat català. I és en aquesta demarcació on tradicionalment el PSC és hegemònic, molt especialment en les eleccions municipals; de fet, és on els socialistes catalans han bastit, en part, la base del seu poder polític, assentat en el poder municipal, en les principals ciutats de la demarcació, començant per la mateixa ciutat de Barcelona. Una hegemonia que, en aquesta zona,

Destronar el soci

El PSC s'acosta a les tres dècades d'hegemonia política en l'àmbit municipal, en nombre de vots i cotes de govern. És lògic que aquesta formació comenci a notar alguns símptomes de desgast que es tradueixen en una dificultat més gran de mobilitzar el seu electorat. Juntament amb això, ERC i ICV, socis de Govern a la Generalitat i en molts municipis, han consolidat uns espais electorals creixents que fan que l'anomenat vot de les esquerres cada cop sigui més disputat.

i molt especialment en el primer i segon cinturó de la capital catalana, s'ha aconseguit per la capacitat de sempre de mobilitzar el vot provinent de la immigració espanyola de la segona meitat del segle passat.

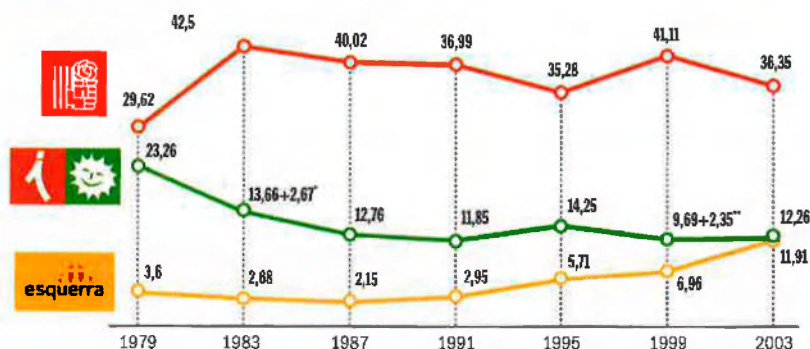
Així mateix, en aquesta demarcació l'espai ocupat històricament pel PSUC i l'actual ICV ha estat fins ara el principal competidor –i sovint també el seu principal aliat postelectoral– per l'esquerra del PSC. Però el cas és que des del 1999, i més especialment des del 2003, ERC ha aconseguit obrir-se un espai en una àrea que fins llavors semblava vetada als independentistes. D'aquesta manera, en percentatge de

vot, a mesura que ha passat el temps les diferències entre aquestes formacions s'han retallat, tot i que, malgrat una tendència a la baixa a partir del 1999, en cap cas el PSC no ha deixat de mantenir una còmoda hegemonia.

Vist això, l'evolució electoral en els municipis de l'entorn de Barcelona serà un element imprescindible per determinar l'abast real d'aquestes tendències que, tot i no modificar substancialment el mapa electoral, sí que poden redefinir a la baixa l'hegemonia política del PSC. I és que l'èxit, per exemple, d'ICV en les darreres eleccions electorals al Parlament de Catalunya ha animat aquesta formació a marcar-se l'objectiu d'intentar recuperar algunes alcaldies que havien estat emblemàtiques del PSUC en aquesta demarcació. És el cas de ciutats com Badalona (Bacelonès) o Sant Feliu de Llobregat (Baix Llobregat). En el primer cas, l'alcalde del PSC, Maite Arqué, ha patit un fort desgast, i diversos conflictes interns –Ciutadans pel Canvi presenten una llista al marge de la dels socialistes– que poden afavorir els seus adversaris. En el segon cas, Iniciativa, empatada en regidors amb els socialistes a Sant Feliu, on governa el PSC amb el suport de CiU i ERC, aspiren ara a esdevenir la força més votada de la capital del Baix Llobregat. També els republicans podrien augmentar la seva

Evolució de vot en les eleccions municipals

Vot del PSC, ICV i ERC a la demarcació de Barcelona

* PSUC+PCC ** IC-V+EUJA

la força dels municipis

BARCELONA 13 DE GENER DE 2007

PSC PSC PSC PSC PSC PSC PSC PSC PSC PSC

socialistes.cat

El secretari de política municipal del PSC, alcalde i candidat de l'Ajuntament de l'Hospitalet i president de la Diputació de Barcelona, Celestino Corbacho, en un acte de precampanya municipal dels socialistes.

representació actual i superar l'únic regidor aconseguit el 2003.

Com en el cas de Sant Feliu, els independentistes s'han marcat l'objectiu d'ampliar la representació en els municipis de la demarcació en què el 1999, i especialment el 2003, van aconseguir representació municipal, com és el cas de la mateixa ciutat de Badalona (2 regidors), així com l'Hospitalet de Llobregat (1) o Sant Boi (2). Així mateix, també tenen l'objectiu d'aconseguir representació en els municipis de la primera corona metropolitana on encara no tenen representació, com és el cas del Prat de Llobregat –municipi en el qual Esquerra es quedà a les portes d'aconseguir un primer regidor el 2003 per prop d'una vintena de vots–, Sant Adrià del Besòs o Santa Coloma de Gramenet, municipis aquests dos darrers en què el PSC disposa de comodíssimes majories absolutes.

L'efecte C's. Tot i que hi ha qui assegura que el partit espanyolista Ciutadans – Partit de la Ciutadania (C's), mancat de l'element de novetat que va tenir en les passades eleccions autonòmiques catalanes, ha perdut atractiu, a alguns dirigents del PSC els preocupa l'efecte que pot tenir la presència de llistes d'aquesta formació

en alguns municipis de la demarcació de Barcelona. Així, tot i la dificultat que poden trobar-se aquestes llistes per aconseguir representació –malgrat les enquestes amb què treballen, algunes podrien aconseguir representació en algun municipi important, com Badalona–, alguns dirigents socialistes temen que l'erosió dels actuals equips de govern, encara que percentualment petita, pot facilitar la presència del partit anticatalanista.

Val dir que l'èxit de Ciutadans en les eleccions catalanes de l'1 de novembre passat difícilment es pot repetir, ja que el seu discurs no té cap traducció en l'àmbit municipalista. De manera que el suport que obtingui serà, bàsicament, gràcies a la “marca”, és a dir, el vot més incondicional. Tot i així, la formació, que té una forta capacitat d'incidència mediàtica, podria obtenir alguns regidors en la demarcació de Barcelona.

ERC i ICV fan més llistes. La consolidació de l'espai electoral dels independentistes i dels ecosocialistes es reflecteix en l'increment de llistes. ERC s'acosta ja a les 700 llistes, al Principat, i Iniciativa, a les 300. En tots dos casos significa un increment respecte dels comicis locals anteriors.

Si al cinturó de Barcelona són els republicans els que han de lluitar per fer-se un espai electoral, a la resta del territori aquest és un dels objectius d'ICV. Així, en les eleccions del proper mes de maig els ecosocialistes presenten llistes per primer cop a gairebé totes les capitals de comarca. A més, Iniciativa deixarà de presentar-se conjuntament amb el PSC en deu dels dotze municipis en què ho va fer el 2003. Aquest és el cas de poblacions com la Seu d'Urgell, Vilafranca del Penedès, Sitges o Sant Carles de la Ràpita. En els dos que encara s'hi presentarà amb socialistes, Montblanc i Igualada, hi ha l'acord de formar grups municipals separats.

L'alcalde de Barcelona i candidat del PSC, Jordi Hereu, en un acte amb estudiants de Periodisme de la Universitat Pompeu Fabra (UPF), donava suport a la idea de mantenir els acords amb ERC i ICV, però amb un partit socialista que “lideri l'actual fragmentació” del vot d'esquerra. Doncs bé, aquest lideratge és el que els socis del PSC volen posar en qüestió. Hereu també deia que cal esperar els pròxims comicis “amb respecte, però no gran preocupació”. És a dir, que si no és “gran”, com a mínim la preocupació sí que és petita.

Enric Rimbau